

ξεχωριστό όνομα. Ίδιαιτέρως ό άτυχής γλύπτης τρέφει άνέκφραστον άγόνην πρós τή άνθη. Κάθε ήμέραν ό μπάρμπα-Γιαννούλης (δίότι με αυτό τό όνομα είναι γνωστός εις τό χωριό) περνά κάτω από τή παράθυρα τών ώραιών καρ- τσιών του χωριού, στέκεται και με μεγάλην χαράν περιποιείται τή άνθη των. (Οι συγχωριανοί του τακτικά τόν βλέπουν νά σχεδίαζή διάφορα γυμνά πότε εις τούς άσπρισμένους τοίχους τών σπητιών και πότε επάνω εις τή μαρμαρίνα τραπέζια τών κρηνεσιών. Είς πορφυλήσιν μου νά πεζύριω νά μου κάμη τό σκίτσο μου ό Χαλεπάς δέν έφερε καρμιάν άντίρρησην. Άφού επόζωρα επί δέκα λεπτά τής ώρας μου έδωσα τό σκίτσο τό όποιον όμως δέν είχε καρμιάν όμοιότητα με έμέ, αλλά και καρμιάν σχέσιν με τήν τέχνην ενώ άντιθέτως

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΧΑΛΕΠΑΣ

πολλά από τή σκίτσα του που είναι εις τούς τοίχους τών σπητιών είναι πολύ καλά. (Ο άτυχής γλύπτης έχει και στιγμάς έξαρροσύνης. Είς μίαν τιαύτην στιγμήν ητύχησα νά τόν εύρω. Μεύ έζήτησε διαφόρους πληροφορίας διά τούς παλαιούς του συναδέλφους ιδίως δε διά τόν δια- κειρισμένον μας ζωγράφον και Πευ- θυντήν τής Σχολής τών Καλών Τεχνών κ. Σ. Ίακωβίδην με τόν όποιον έπούδωσαν αυτόχροτως.

"Όταν μίαν ήμέραν του άνέφερα διά τήν έν τή Νεκροταφείω τών Άθηνών εύρισκομένην «άποθανού- σαν» του άπετόμως ή ήρεμος μορφή του προσέλαβεν άγρίαν έκφρασιν έπειτάχθη από τό κάθισμά του και ήρχισε νά ψαλλίζη λέξεις άσυνηρ- τήτους με πολλόν δε κόπον κατώρ-

ομαι νά τόν καθουσχάσω. Ένίοτε διηγείται εις τούς συγχωριανούς του τή έπεισόδιον τής έν Μονόχωρ διαμονής του. Έτσι περνά τήν ζωήν της εις ένα πράμαρο χωριό τής Τήνου μετ' δέξια τής Νεοελληνικής Τέχνης ή όποία ζή μόν αλλά διά τήν τέχνην είναι νεκρά κλέον.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΩΧΟΣ ΕΛΥΘΗΣ

